

ДИТЯЧИЙ АЛКОГОЛІЗМ МОЖЕ ЗРУЙНУВАТИ ІДЕНТИЧНІСТЬ НАЦІЇ

М. О. СУПРУН,

доктор педагогічних наук, професор кафедри психокорекційної педагогіки та реабілітології факультету спеціальної та інклюзивної освіти

Українського державного університету імені Михайла Драгоманова (Київ, Україна)

CHILD ALCOHOLISM CAN DESTROY THE IDENTITY OF THE NATION

M. O. Suprun

The scientist's civil position on such a destructive social phenomenon as child alcoholism and other diseases are not appropriate for the health of the nation is expressed. Emphasis is placed on immediate re-thinking of all kinds of introduction of healthy lifestyle. First of all, attention is drawn to the role of adults in the affirmation of the victory of Good over evil, which is a child alcoholism and tobacco smoking and other social destructive phenomena.

Keywords: Education, child, health, child alcoholism, harmful habits.

■ Висловлюється громадянська позиція вченого стосовно такого руйнівного соціального явища, як дитячий алкоголізм та інші непоправні для здоров'я нації явища. Акцентується увага на негайному переосмисленні всілякого запровадження здорового способу життя для дітей та юнацтва. Звертається першочергова увага на ролі дорослих людей в утвердженні перемоги Добра над злом, яким є дитячий алкоголізм та тютюнопаління й інші соціальні руйнівні явища.

Ключові слова: виховання, дитина, здоров'я, алкоголізм дітей, шкідливі звички.

Вичерпного рецепту із зазначеної проблеми немає і бути не може, адже вона не є суто психологічна, педагогічна чи етична — вона комплексна. До того часу, поки суспільство не зрозуміє, що за базарною вигодою від продажу дітям слабоалкогольного пійла чи тютюну стоять катастрофічно руйнівні наслідки уже у ближній перспективі, воно зрештою приречено стане на шлях самознищення.

Не треба бути мудрецем, а достатньо просто пройти Києвом і зробити невтішні висновки. Звичним атрибутом нинішньої молоді стало пиво, усілякі “тоніки”, а з цигаркою можна побачити школярів чи не з першого класу.

Українське село, яке без перебільшення споконвіку вважалося духовною колицкою нашої народності, самобутності культури, втрачає твердість своїх моральних позицій.

Я своє дитинство провів на Чернігівщині й добре пам'ятаю, як ось вже понад сорок років тому закінчував школу й бачив, як поодинокі хлопці-випускники ховалися із цигарками десь у далеких закутках, а про те, щоб побачити “задимлених” дівчат, як це є нині, повірте, мені такої “нагоди” так і не випадало, звичайно, на щастя.

Зараз, коли буваю на батьківщині і йду вулицею рідного села, особливо увечері, із жалем спостерігаю як кожна друга-третя дівчина, починаючи від шестикласного віку, безсоромно випускає тютюнові кільця “визнання”, заливаючи до того їх пивом чи вином. А що робиться на дискотеках та вечірках... мимоволі здається, що погибель людства і криється у подібній деградації, всездозволеності й доступності усіх відомих “опіумів”.

От старенький “шкарбанець” чимчикує сільським проспектом, аж попід клубом стрічає зграйку дівчаток. Школярки, не звертаючи уваги на літнього чоловіка, активно напускали навколо цигаркового туману, за мить збираючись відкоркувати пляшчину дешевого вина. Перехожий відкрив рота й було розпочав лекційну п'ятихвилинку про порядну поведінку молодих пані, як ошелешено запнувся від контрвипаду однієї з дівчиць: “Діду, не ваше діло — хочу палю, а хочу п'ю...”.

Одна з ментальних ознак українства є в тому, що старше покоління незалежно від родинної приналежності несло відповідальність за дитину — себто, як ми зараз говоримо, “чужих дітей не буває”. На жаль, цей вислів стає в сучасно-

му світі все менш актуальним. Нині старше покоління дещо розгублене, середнє зайняте добуванням хліба насущного, а молодше — як прийдеться: хто куди, а більшість — у будяки.

Проблема новоукраїнського нігілізму глибока, закостеніла і зовсім не схожа на вузол, який можна розрубати одним помахом директив чи законів. Я би поставив це руба-питання так: чи житиме далі українська нація, чи хоч щось лишиться в нас ідентично-українського, або ж вона згине у коловороті випробувань. Ще не сказала свого останнього слова наша інтелігенція, ще держава навіть не спробувала поборотися за нашу молодь — саме завданням всіх мислимих владних гілок і є реанімація національного спорту та його дитячого “підвалу”, системи позашкільного виховання, гуртків, просування соціальної реклами замість схвального тиражування боксерських поєдинків під брендовою егідою “перцівки” чи футбольних матчів, залитих пивною піною.

Із мапи України вже зникають цілі села — боляче за рідну Чернігівщину, сусідню Сумщину, боляче за всю країну, яка, здається, скотилася до суто фізіологічного виживання.

Звісно, фарби згущати не треба, є й позитив, хоч і не так багато, як хотілося, але якщо не бити на сполох, не стане й того.

Сьогоднішні діти — завтрашні батьки, і що вони принесуть, запропонують своїм нащадкам, суспільству, залежатиме яка спадковість передасться у майбуття. Повчання ж старших чимало нинішньої молоді вважає якоюсь ознакою деспотизму й утисків. Нерозв’язаність проблем підліткового алкоголізму, тютюнопаління, наркоманії, вільних поглядів на кохання і міжстатеві стосунки тягне за собою втрату соціально-культурних орієнтирів.

Науковці свою думку вже висловили — черга за “сильними світу цього”, тими, хто зможе пересилити згадану вище лицемірну “ринково-базарну” ідеологію тотального споживання, яку дехто помилково вважає маною демократії, і таки по-державницькому почне розвій духовного начала.

Культом має стати не дружба через пляшку, а здоровий спосіб життя, освіченість і совість — словом те, чим багато українців не може похизуватися. Час декларацій завершується — потрібно братися до дій всім Миром!

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Супрун М.О. Педагогіка: підручник для духовних і світських закладів освіти. К.: КДА, 2018. 400 с.
2. Супрун М.О., Філімонова О.С. Соціально-педагогічний підхід до запобігання поширенню пияцтва серед беспритульних дітей. *Юридична психологія та педагогіка*. 2010. № 1. С. 233–239.
3. Супрун М.О., Філімонова О.С. Профілактика наркоманії серед підлітків як актуальна психолого-педагогічна проблема. *Юридична психологія та педагогіка*. 2010. № 2. С. 218–223.
4. Супрун М.О., Лящук О.С. Педагогічна профілактика куріння серед дітей та підлітків. *Юридична психологія та педагогіка*. 2011. № 2. С. 281–288.
5. Супрун М.О., Лящук О.С. Сутність і зміст шкідливих звичок: фактори та умови їх формування у молодших школярів. *Вісник пенітенціанної асоціації України*. 2017. № 2. С. 71–78.
6. Suprun, N. Pedagogy as an academic discipline in the context of religious education. *Proceedings of the Kiev Theological Academy*. 2011. No. 15. P. 323–333.
7. <https://youtu.be/SDI9--SbWSQ> Посилання на передачу “Камо грядеши” із М. О. Супруном. Тема: Інклюзивна освіта.